

Nedovoljene gradnje

LJUBLJANSKA urbanistična inšpekcija je v naši občini odkrila 215 nedovoljenih gradenj, in to večinoma v gradbenih rezervatih in zunaj mestnega območja. Okoli 28 % teh gradenj je v zazidaljivih območjih. Med nedovoljenimi gradnjami prednjačijo v Šiški stanovanjski objekti — teh je 141, nato so garaže, adaptacije in posamezni drugi objekti. Inšpekcija je ugotavljala predvsem nedovoljeno gradnjo stanovanj, medtem ko manjših objektov ni v celoti zajela. Urbanistična inšpekcija je v 609 primerih prijavila graditelje na območju Ljubljane sodniku za prekrške in izdala za celo Ljubljano okoli sto odločb za odstranitev objektov, v 12 primerih pa je izvedla odstranitev objektov po drugi osebi.

Med vzroki nedovoljene gradnje je predvsem hiter priliv prebivalstva v mesto, pomanjkanje sredstev za nakup stanovanj v družbenem sektorju, dolg in drag postopek za pridobitev gradbenega dovoljenja in visoka cena zemljišč, ki naj bi bila urejena in pripravljena za gradnjo. Veliko število nedovoljenih gradenj ima svoj vzrok tudi v dosedanjem zanemarjanju individualne gradnje, ki zajema več kot 35 % celotne gradnje stanovanj v Jugoslaviji. Vendar ta odstotek nikakor ni odsev našega visokega standarda, ampak želja občanov, da čimprej in ceneje pridejo do lastnega doma.

Pred sprejetjem generalnega urbanističnega plana razvoja Ljubljane smo reševali posamezne urbanistične probleme z delnimi zazidalnimi načrti, ki so reševali zgolj trenutne potrebe. Posebno je bilo zanemarjeno širše urejanje individualne gradnje, ki je zdaj presegla vse meje. Gradbeni okoliši so se določali neživljenjsko in administrativno. Generalni urbanistični plan je sicer vnesel nekaj reda, žal pa je imel tudi nekatere negativne posledice. Cena zemljišč je močno poskočila, povečale pa so se tudi različne dajatve za urejanje zemljišč. Graditelji nedovoljenih gradenj so iskali nove možnosti in cenejša zemljišča na robovih zazidalnih otokov ali pa šli celo korak naprej in gradili znotraj rezervatov, ker jim tega ni nihče odločno prepovedal. Tudi v naši občini se je dogajalo, da so dobivali občani na svoje vloge odgovore napisane na ciklostilu in sicer, da jim ni mogoče izdati lokacijskega dovoljenja, ker bo urbanistični program izdelan šele predvidoma leta 1969. To je prav gotovo bolj množilo, ne

pa zaustavljalo črne gradnje.

Občinska skupščina je sprejela nekatere preventivne in represivne ukrepe, da bi preprečila hitro nastajanje novih nedovoljenih gradenj. Skladu za komunalno urejanje zemljišč je naročila, naj takoj pripravi zadostno število lokacij za ceneno individualno montažno in vrstno gradnjo na območjih zunaj mestnih okolišev. Pri izdaji lokacijskih in gradbenih dovoljenj bodo pričeli dosledno spoštovati roke, Ljubljanskemu urbanističnemu zavodu pa je naročeno, da izda lokacijsko dokumentacijo najkasneje v enem mesecu od prejema vloge. Urbanistična inšpekcija bo dosledneje kot do sedaj sledila vsem investicijskim težnjam v Kosezah, Preski, Pirničah, Zbiljah, Tacnu in Gameljnah. Pospešili bodo tudi izdelavo urbanističnega programa za celotno širše območje mesta in nadzorovali izdelavo tega programa.

Oddelek za gradbene in komunalne zadeve bo uredil pravno stanje za vse objekte, za katere bo mogoče izdati lokacijska in gradbena dovoljenja, za vse druge objekte pa bo izdal sklep o odstranitvi objekta po drugi osebi takoj, ko bo dobil izvršljivo odločbo republiške urbanistične inšpekcije. Takoj in brezkompromisno bo ukrepal v vseh primerih, kjer ne gre za gradnjo stanovanjskih objektov. Oddelek za gradbene in komunalne zadeve je dobil nalogo, da posebno ostro ukrepa, če se grade objekti na zemljiščih, kjer je razglašena splošna prepoved graditve, ki so v zazidalnih površinah namenjeni industriji, cestam, komunalnim napravam, rekreacijskim objektom, javnim objektom, obdelovalnim in gozdnim površinam. Vse stroške odstranitve objektov bo, da ne bi ovirali postopka, začasno založil sklad za komunalno urejanje zemljišč, dokler jih ne bo izterjal od investitorjev. Vsi represivni ukrepi bodo izvajani javno.

Doslej sta bili realizirani le dve odločbi o odstranitvi objektov na vsem mestnem območju, obe v naši občini. Ena zaradi gradnje na rezervatu za transformatorsko postajo v Guncjih, druga zaradi gradnje na zaščitenih rekreacijskih površinah pod Šišenskim hribom. Represivni ukrepi, ki jih je sprejela občinska skupščina, so zelo ostri, vendar je še vedno odprto vprašanje, koliko bodo zalegli, če ne bodo dobili naši občani skorajšnje možnosti za cenejšo graditev svojih domov.

V MARCU je bila skupna seja izvršnega odbora občinske konference SZDL in občinskega odbora Rdečega križa Ljubljana—Šiška. Na seji so razpravljali o pomoči krajevnih organizacij SZDL posameznim vodstvom Rdečega križa pri organiziranju njihove humane dejavnosti. Prisotni so v razpravi opozorili na nekatera odprta vprašanja v organizaciji, delovanju in finančnih težavah Rdečega križa v občini.

Dejavnost organizacij RK se v občini v zadnjih letih čedalje bolj razvija. Za organizacije RK je značilno, da dosegajo večje uspehe tam, kjer so aktivne krajeвне organizacije SZDL. Aktivnost Socialistične zveze pri krajevni in občinski problematiki spodbuja tudi večje zanimanje občanov v drugih organizacijah in društvih.

ham, v zdravstvenem izobraževanju in na tečajih prve pomoči. Manjše uspehe pa ima organizacija RK pri vključevanju mladine v aktivno delo po končanem osnovnem šolanju. Rdeči križ je vplival na izboljšanje šolskih malic, organiziral je več tečajev za bolničarje. V zadnjem času pripravlja nove tečaje za usposabljanje ekip bolničarjev in reševalcev v primeru elementarnih nesreč. Občinski odbor RK je poleg rednega dela skrbel tudi za zdravstveno letovanje otrok na Debelem rtiču. Pri tem jim je pomagal z lastnimi sredstvi ali pa skupaj z zavodom za socialno delo in nekaterimi podjetji.

Najvažnejša akcija RK je organizacija krvodajalstva. Lanski krvodajalski plan ni bil v celoti realiziran. Predvidevali so, da se bo akcije

mene. Zavod za transfuzijo krvi doslej še ni našel pravega stika z delovnimi organizacijami in terenom.

V razpravi so se predstavniki obeh organizacij zavzeli, da je treba v prihodnje poživiti delo nekaterih neaktivnih odborov RK, urediti njihovo kadrovsko strukturo in si prizadevati za vključitev novih mladih članov. V prihodnje bosta morali obe organizaciji bolj sodelovati pri organizaciji in izvedbi akcij na terenu. Zato sta sklenili, da bosta predlagali svojim krajevnim organizacijam, naj tudi one razpravljajo o tej problematiki in se dogovorijo za konkretne oblike sodelovanja pri nadaljnjem delu.

Mala šola

(Nadaljevanje s 4. strani)

gojen razmeram v zavodu in potrebam otrok. Mala šola traja približno tri mesece. Delo šole je predšolska dejavnost in poteka v obliki igre. Program zajema: telesno vzgojo, umsko vzgojo, estetsko vzgojo in moralno vzgojo. Otroci rišejo in oblikujejo, pripovedujejo, deklamirajo, utirajo pojme, pojejo, telovadijo, gredo na sprehod, opazujejo okolico, poslušajo pravljice in gledajo diafilme.

Organizacijo malih šol so v naši občini prevzeli vzgojno-varstveni zavodi. Kjer to ni bilo mogoče, bodisi da vzgojno-varstveni zavod ne obstaja ali nima dovolj prostora, so to dejavnost prevzele šole. Delo vodijo vzgojitelji ali učitelji osnovne šole.

Male šole so se razvile hitreje kakor druga vzgojna dejavnost. Čeprav smo prve poskusno uvedli šele lani, so letos zajeti v male šole že vsi šoloobvezni novinci.

Mala šola po zakonu ni obvezna, vendar so jo starši zelo navdušeno sprejeli. Stroške krijejo skoraj v celoti sami. Delo poteka v veliko zadovoljstvo otrok in staršev. Obetamo si lepe uspehe in pričakujemo še večje razumevanje družbe za širjenje te dejavnosti.

Pepca KOZELJ

Dejavnost rdečega križa v občini

Kljub temu se še pojavljajo pomanjkljivosti predvsem v koordinaciji posameznih akcij.

Rdeči križ je zbral v svoje vrste 32 % odraslega prebivalstva. Poleg tega je dosegel lepe uspehe pri organiziranju podmladka RK v občini, saj je vanj včlanjenih več kot 95 % šolarjev. Programe podmladka RK uresničujejo v vseh šolah. Učenci tekmujejo v osebni higieni, urejanju okolice, humanosti do sotočarjev, pomoči odraslim ose-

udeležilo okoli 2.400 krvodajalcev, a so se pričakovanja uresničila samo v 75 %.

Krvodajalstvo še vedno ni našlo pravega odziva na terenu. Večina krvodajalcev prihaja iz delovnih organizacij, to pa nalaga podjetjem velike stroške. Vzrok za tako stanje je premajhna angažiranost Zavoda za transfuzijo krvi, ki bi moral redneje obveščati javnost o dobljeni in porabljeni krvi in s tem preprečiti govorice, da se kri porablja v komercialne na-